
About Rene Descartes

रेने डेकार्तदर्शनम्

Document Information

Text title : About Rene Descartes

File name : renekArtadarshanam.itx

Category : misc, article, pradIptakumArananda

Location : doc_z_misc_general

Author : (Copyright) Pradipta Kumar Nanda, Kendrapara, Orissa pknanda65 at gmail.com

Transliterated by : Pradipta Kumar Nanda

Proofread by : Pradipta Kumar Nanda

Acknowledge-Permission: (Copyright) Pradipta Kumar Nanda

Latest update : June 27, 2022

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 27, 2022

sanskritdocuments.org

About Rene Descartes

रेने डेकार्तदर्शनम्

लेखकः - नन्दप्रदीपकुमारः

देशः कालः परिचयश्च-

पुनर्जागरणयुगस्य बुद्धिवादिनो मडतो दार्शनिकस्य डेकार्तमडोदयस्य षडदशश्रीष्टाब्दे मार्यमासस्य अेकत्रिंशत्तमे दिवसे प्रांसदेशस्य तुरेन नगरस्य लाडे इत्यस्मिन् स्थाने आविर्भावो जातः । तस्य पितुर्नाम जोडिमडेकार्त तथा मातुश्च नाम जुनीब्रोयार्ड आसीत् । जन्मनः डियदिनात् परं डि तस्य मातृवियोगो संजातः । स्वास्थ्यगतसमस्या तस्य चिरसडयत्र अभूत् । डेकार्तः स्वभावेन विनयी तथा चरित्रवान् आसीत् । गणितविद्यायां तस्य पारदर्शिता आकाशयुम्भिता । देशभ्रमणाय तस्य मनसि भावना तीव्रा जाता । पश्चात्सः सैन्यविभागे योगदानं कृतवान् । कृतयः-

डलाएड इत्यस्मिन् स्थाने निवासमध्ये तेन Discours de la Methode (दार्शनिक पद्धतिवियारः) Meditationes de prima (प्राथमिकदर्शनमन्थनम्) अेवं च Principia philosophia (दार्शनिकसिद्धान्तः) इति सुप्रसिद्धाः त्रयो ग्रन्था विविभिताः । पश्चात्सः The passion of the soul नामकं पुस्तकं विरच्य स्टकडोम (stockhome) राष्ट्र्यै प्राददात् । अन्ते तत्र निमोनिया (pneumonia) रोगाङ्कान्तः सन पञ्चतामवाप ।

न डेवलं दर्शनशास्त्रे अपितु गणितविद्यायां ज्योतिर्विज्ञाने यापि तस्य मडत्वपूर्णा प्रतिभा आसीत् ।
दार्शनिकसिद्धान्तः- (ज्ञानमीमांसा)

ज्ञानं साधयितुं बुद्धेरावश्यकता बलीयसी । अेतस्मात् कारणात् ज्ञानमीमांसासु बुद्धिवादोऽस्यतमो वरीवर्ति । बुद्धि-अनुभवयोः कदाचित् अैकत्वं समामनन्ति विद्वांसः । तौ ज्ञानस्य साधकत्वेन स्वीकृतौ । अनुभववाङ्गानोत्पत्तिर्दर्शनात् । अनुभवज-अज्ञानमयथार्थमिति डेयित् । ज्ञानप्राप्त्यर्थमनुपयुक्तत्वात् । तत्रये सार्वभौमिकत्वमनिर्वार्यत्वमिति द्विविधं यथार्थज्ञानस्य लक्षणम् । सार्वभौमिकत्वं यथार्थज्ञानस्य अेको गुणः । अनिर्वार्यत्वमपरः । आद्ये न सार्वकालिकः द्वितीयः अपवादरडितः । द्वयोः मिश्रणेन यत्वारवत् गुणद्वयस्य संयोगेन सत्यप्रतीतिः, अन्यथा व्यभिचाराशङ्का । ननु ज्ञानस्य जननी बुद्धिः तडथं कदाचित् मिथ्याज्ञानानुभववाशङ्का इति येद् सत्यं कदाचित् दृष्टबुद्ध्या डि मिथ्याज्ञानानुभवदर्शनसम्भवात् । सत्यानृतयोः मिथुनीकृत्य ज्ञानमीमांसासम्भवाच्च । अत्र यथार्थज्ञानं नाम सांसारिकज्ञानाद्भिन्नम् सार्वभौमिकमनिर्वार्यडेवलम् । अत्र ज्ञानस्य विषयो न संसार अपितु शाश्वतः सत्यञ्च । बुद्ध्या यथार्थज्ञानम् । बुद्धौ बीजरूपेण तत्सत् । ज्ञानसिद्धौ बुद्धेः डियाशीलता अविसंवादी । इयं पद्धतिर्निगमनात्मिका । अनया

सुप्तबीजस्य अंकुरोद्गमो जायते । गाणितिकं ज्ञानं सर्वोत्कृष्टतरं परमादर्शमिति डेकार्तमहोदयानां विशिष्टसिद्धान्तः । गाणितं नाम भौद्धिकम् । सर्वदामवितथम् । गाणितिकचिन्तनपद्धत्या सर्वाणि अन्तर्निहितानि ज्ञानानि परिप्रकाशितानि भवन्ति अन्यथा निःसन्दिग्धसर्वमान्यसत्यस्यासम्भवात् । निश्चितज्ञानप्राप्त्यर्थं डेकार्तमहोदयस्य बुद्धिवादः पुनर्जागरणयुगस्य अयमारम्भ इति न विप्रतिपत्तिः ।

सन्देशविधिः-

तत्र आश्चर्यादेव ज्ञानसिद्धिरितिविश्वविष्यातग्रीड् दार्शनिकाः प्देशोपादाः । विश्वासादेवेति मध्ययुगीयाः । सन्देशादिति डेकार्तसिद्धान्त अत्र भववत्तरः । संशयवह्नीमुत्तीर्य शुद्धसुवर्णवत् सत्यं प्रतिष्ठितम् । सत्यमुद्धाटयितुं संशयस्यावश्यकत्वात् । अन्यथा सत्यस्वीकरणसम्भवम् । अत्र संशयः साधनं न साध्यम् । तत्तु निश्चयात्मकमिति । इस्मिन्नपि विषये सिद्धान्तग्रहणात्प्राड् तद्विषये पूर्वधारणायाः परिहारमवश्यमेव कर्तव्यम् । प्रत्यक्ष-परोक्षाभ्यां जन्तं ज्ञानं सन्दिग्धम् । त्रिकालबाधरहितं निःसन्दिग्धं लब्धुं तस्मिन् विषये सन्देश अवश्यमेव करणीयः । वैज्ञानिकेऽपि सन्देशः कर्तव्यः । तद्वत् इन्द्रियेण आगमेन वा प्राप्तं ज्ञानं कदाचित् असत्याश्रितमेव । इति पक्षापातान्धविश्वासादिभिः समन्वितत्वात् । डेकार्तमहोदयस्य इयं पद्धतिः यद्विवा सन्देशाश्रिता तथापि स न सन्देशवादी आसीत् । तत्रये सत्यं स्वतःसिद्धं निश्चयात्मकञ्च । तस्य सार्वभौमत्वं सलजत्वमभाधितत्वं सर्वादी स्वीकार्यम् । साध्यसत्यं साधयितुं सन्देशरूपस्य साधनस्यावश्यकता जायते । उभयोर्मध्ये उपेय-उपायभावस्तेन कल्पितः । यद्वा सत्यं लक्ष्यम् सन्देशश्च लक्षणम् । यद्विवा डेकार्तमहोदयेन सन्देशात्मकमिन्द्रियज्ञानं, सन्देशात्मकवैज्ञानिकज्ञानं स्वीकृतं तथापि तेन निःसन्दिग्धं सत्यमुत्थापयितुं सन्देशकर्तुरात्मनः अस्तित्वं स्पष्टतया प्रतिपादितम् ।

आत्मविचारप्रसंगे तेन उक्तं

अहं चिन्तयामि अहमस्मि (I think therefore I exist) इत्यत्र अनयोः संयोगार्थं अतः शब्दस्य प्रयोगो युक्तियुक्तः स्यात् । सुतरां सन्देशकर्तुरस्तित्वमत्र अभाधितविषय उच्यते । तत्रये आत्मा चिन्तनशीलो मननशीलश्च । मननमेव आत्मनो धर्मः । यद्विवा आत्मा नास्ति तर्हि केन सन्देशः क्रियते । डेकार्तमहोदयस्य सिद्धान्तः पाश्चात्यदर्शनेषु स्वकीयं स्थानं लजते इत्यत्र नास्ति विसंवादः । अलमतविस्तरेश्च ।

— लेखकः - नन्दप्रदीपकुमारः

श्रीजगन्नाथ संस्कृतविश्वविद्यालयः पुरी

Written by Dr. Pradipta Kumar Nanda, Kendrapara, Orisa pknanda65 at gmail.com

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

